

Luxembourg, 27. november 2013

PRESSEMELDING 13/2013

Dom i sak E-6/13 *Metacom AG mot Rechtsanwalte Zipper & Collegen*

MELDEPLIKT FOR EUROPEISKE ADVOKATER I LIECHTENSTEIN. SELVREPRESENTASJON

EFTA-domstolen avga i dag en radgivende uttalelse som svar pa spormal forelagt av Furstliche Landgericht, Liechtenstein, om tolkningen av radsdirektiv 77/249/EØF av 22. mars 1977 med henblikk pa a lette den faktiske gjennomforing av advokaters adgang til a yte tjenester («direktivet»).

Partene i saken for den nasjonale domstol er Metacom AG, et selskap registrert i Liechtenstein («saksoker»), og Rechtsanwalte Zipper & Collegen, et advokatfirma etablert i Tyskland («saksokte»). Saksoker trakk soksmalet, og ble i prinsippet ansett som den tapende part. Imidlertid tok den nasjonale domstol ikke til folge saksoktes krav om erstatning for saks kostnader, blant annet pa bakgrunn av at vilkarene i artikkel 59 i den liechtensteinske advokatlov ikke var oppfylt. Bestemmelsen pa legger advokater etablert i andre EØS-stater a melde fra pa forhand til den liechtensteinske advokatforening om intensjonen om a yte grenseoverskridende juridiske tjenester i Liechtenstein, og a vedlegge en del dokumentasjon. Dersom en europeisk advokat ikke etterlever disse krav, kan han ikke kreve honorar i samsvar med liechtensteinske satser.

Den nasjonale domstol besluttet a anmode EFTA-domstolen om en radgivende uttalelse. Den ville vite om en nasjonal regel slik som artikkel 59 i den liechtensteinske advokatlov er forenlig med direktivet, serlig artikkel 7 nr. 1. Innledningsvis spurte den nasjonale domstol om en advokat som reiser soksmal i en annen EØS-stat enn der han er etablert, kan paberope seg bestemmelsene i direktivet nar han representerer seg selv, snarere enn a vare engasjert av en klient.

EFTA-domstolen bemerket at nar advokater representerer seg selv i rettssaker, er tjenesteyteren og -mottakeren en og samme person. Dette endrer imidlertid ikke det faktum at tjenesten normalt ytes mot vederlag. Folgelig kan en advokat som reiser soksmal i sitt eget navn i en annen EØS-stat enn der han er etablert, paberope seg tjenestefriheten og direktivet dersom han opptre i egenskap av advokat, og dersom vertsstatens rett apner adgang for en advokat til a opptre pa egne vegne i rettssaker.

Om meldeplikten bemerket EFTA-domstolen at artikkel 7 nr. 1 i direktivet tillater at vedkommende myndighet i vertsstaten kan forlange at personen som yter tjenester, dokumenterer at han er advokat i EØS-hjemstaten. EFTA-domstolen kom imidlertid til at en nasjonal regel som den i Liechtenstein, gar lenger enn det en vertsstat kan kreve etter artikkel 7 nr. 1 i direktivet. Regelen i Liechtenstein krever at en advokat etablert i annen EØS-stat i alle situasjoner, og av eget tiltak, ikke bare ma dokumentere sin kvalifikasjon som advokat, men ogsa underrette myndighetene i vertsstaten for tjenester ytes i denne stat, samt a fornye underretningen arlig.

Siden en slik regel er egnet til a hindre eller gjore det mindre attraktivt a yte grenseoverskridende tjenester, utgjor det ogsa en restriksjon pa EØS-avtalen artikkel 36 nr. 1 om adgangen til a yte tjenester. Videre fant EFTA-domstolen at en slik regel ikke kan rettferdiggjores. Den er ikke forholdsmessig til det legitime mal a sikre at en person er en advokat med rett til a praktisere i et annet EØS-stat. Dette mal er allerede tatt hensyn til i artikkel 7 nr. 1 i direktivet. Det kan derfor ikke brukes til a rettferdiggjore krav om verifikasjon som gar lenger enn det som er tillatt etter artikkelen.

Den nasjonale domstol hadde også spurt om konsekvensene for honorering av juridiske tjenester etter nasjonal lovgivning av manglende overholdelse av en meldeplikt slik som i artikkel 59 i den liechtensteinske advokatlov. EFTA-domstolens svar var at en unnlattelse av å overholde en slik regel ikke kan være et relevant hensyn når det gjelder muligheten for å kreve honorar for en advokats grenseoverskridende tjenester.

Dommen er tilgjengelig i fulltekst på Internett, se www.eftacourt.int.

Pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.